

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2010 ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Κατά τήν πρωΐαν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, 20^{ῆς} Μαρτίου / 2^{ας} Ἀπριλίου 2010, ὁ Γέρων Δραγουμᾶνος Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Χριστόδουλος, συμφώνως πρός τό προσκυνηματικόν καθεστώς, κρατῶν τήν κλεῖδα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κατῆλθε διά τῆς Χριστιανικῆς Ὁδοῦ ἀπό τῆς Πύλης τοῦ Πατριαρχείου, συνοδεῖα Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου καί μεγάλου πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, καί ἤνοιξε τήν Ἁγία Πύλην αὐτοῦ.

Ἀκολουθῶς οἱ Ἀρχιερεῖς ἀνῆλθον εἰς Γολγοθᾶν διά προσκύνησιν καί κατόπιν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου, ἡ ἱερά πορεία κατῆλθεν εἰς τό προσκύνημα τοῦ Πραιτωρίου, τοῦ τόπου τῆς ὑπό τοῦ Πιλάτου κρίσεως καί ἀναιτίου καταδίκης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖ, ἀφ' οὗ ἀνεγνώσθησαν αἱ ᾠραὶ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς καί ἀνεπέμφθησαν δεήσεις πρός τόν Πανάγαθον Θεόν, ὁ Σεβασμιώτατος ἤρην ἐπ' ὧμων τόν Τίμιον Σταυρόν καί κατηνύθη διά τῆς ὁδοῦ τοῦ Μαρτυρίου εἰς τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν, τόπον τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Κυρίου, τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου ἀκολουθοῦντος καί τοῦ συνωστιζομένου πλήθους ἱερέων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καί πιστῶν εἰσερχομένων εἰς τόν Ναόν μετά μεγάλων ξυλίνων σταυρῶν καί ἱσταμένων πλησίον καί περίξ τοῦ Γολγοθᾶ, ἔνθα ἀνεγνώσθησαν αἱ Βασιλικαὶ ᾠραὶ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποκαθλώσεως ἐτελέσθη εἰς το Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἀπό τοῦ προαυλίου τοῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων καί θεοστέπων βασιλέων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ', φέρων μόνος Αὐτός ἐγκόλπιον, τῶν Ἀρχιερέων φερόντων μόνο ἐπανοκαλύμμαχον καί συνοδευόμενος ὑπό τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, κατῆλθε διά τῶν βαθμίδων τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί διά τοῦ προσκυνήματος τῆς Ἀγίας Ἀποκαθλώσεως καί τοῦ χώρου ἔμπροσθεν τοῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς τό Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα ἐτελέσθη ἐν κατανύξει ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἀποκαθλώσεως, πρός τό τέλος τοῦ ὁποίου ὁ χορός τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἔψαλε εἰς γνήσιον βυζαντινόν ὕφος τό κατανυκτικόν τροπάριον τῆς Ἀποκαθλώσεως καί τῆς Ταφῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Σέ, τόν ἀναβαλλόμενον τό φῶς ὥσπερ ἱμάτιον...».

Μετά τήν λῆξιν τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὅστις ἀνήκει εἰς τάς Παρρησίας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὁ Μακαριώτατος ἐν συνοδείᾳ καί πενθίμῳ κρούσει τῶν κωδῶνων ἀνῆλθε διά τῆς χριστιανικῆς ὁδοῦ εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Περί τήν 11.00' προμεσονύκτιον ὥραν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, ὁ Μακαριώτατος ἐν συνοδείᾳ πάντων τῶν Ἀγιοταφίτῶν Πατέρων, καί Ἱερέων τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου καί τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων ἄλλων Ὁρθοδόξων Κρατῶν καί πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἐκ διαφόρων Ὁρθοδόξων χωρῶν καί ἐντοπίων, κατῆλθεν εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα κατ' ἀρχάς εἰς τό Καθολικόν ἐψάλη ὁ κανὼν, «Κύματι θαλάσσης...», ἕως ὅτου ἐνδυθῶσιν ὁ Μακαριώτατος καί οἱ Ἀρχιερεῖς τάς ἀργυροκεντήτους πενθίμους

ἀρχιερατικὰς στολὰς αὐτῶν.

Μετά ταῦτα, ἐνδεδυμένοι καί φέροντες εἰς χεῖρας μικρά εὐαγγέλια, ἐλιτάνευσαν ἀπό τοῦ προσκυνήματος τοῦ «Μή μου ἅπτου» διὰ τῶν παρεκκλησίων κύκλῳ τοῦ Καθολικοῦ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐξωτερικῶς, τῶν «Κλαπῶν», τοῦ Ἁγίου Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου, τοῦ «Διμερίσαντο τά ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς», τοῦ «Ἀκανθίνου Στεφάνου», τοῦ «Ἀδάμ» καί ἀνῆλθον εἰς τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν, ἐν ᾧ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν ὁ Μακαριώτατος καί οἱ Ἀρχιερεῖς τό εἰλητάριον τοῦ Ἱεροῦ Ἐπιταφίου.

Τοῦτον ἐναπέθεσαν ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, ὃν καί μετά τήν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου προσεκύνησαν.

Ἐκ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ κατῆλθον εἰς τό ἱερόν προσκύνημα τῆς Ἁγίας Ἀποκαθηλώσεως, ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ ὁποίου κατέθεσαν τό ἐν Ἐπιταφίῳ μετ' ἀνθέων κεκαλυμμένον κεντημένον Σῶμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀποκαθηλώσεως ἡ λιτανεῖα κατηυθύνθη πρὸς τόν Πανάγιον Τάφον, περίξ τοῦ ὁποίου περιῆλθεν τρεῖς. Μετά τήν τρίτην περιφοράν ὁ Ἐπιτάφιος κατετέθη ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ ἁγίου Τάφου καί, θυμιῶντος τοῦ Μακαριωτάτου καί ἐν συνεχείᾳ δύο Ἀρχιερέων, ἐψάλησαν αἱ τρεῖς στάσεις τῶν Ἐγκωμίων τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς: «Ἡ Ζωή ἐν τάφῳ», «Ἄξιόν ἐστιν» καί «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι», μετά τὰς ὁποίας τά «Εὐλογητάρια».

Τόν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν εἰς τό σημεῖον τοῦτο ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος. (βλέπε σύνδεσμο <https://jerusalem-patriarchate.info/2010/04/02/1173/>)

Μετά τούς «Αἶνους» καί τήν Δοξολογίαν, ἡ Ἱερά ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου κατέληξεν εἰς τό Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνεγνώσθησαν αἱ προφητεῖαι καί τό Ἀποστολικόν καί Εὐαγγελικόν ἀνάγνωσμα καί ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου ἡ Ἀπόλυσις.

Ἀκολουθίαι τοῦ Ἐπιταφίου θρήνου ἐψάλησαν ἐπίσης ἐνωρίτερον καί εἰς ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν μοναστηρίων περίξ τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, καθῶς καί εἰς τόν Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder